

† ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝ. ΜΑΛΑΝΟΣ

(1919-1962)

Τραγικό αυτοκινήσιον δυστύχημα, πού συνέβη τὴν 28ην Ἰανουαρίου εἰς Η.Π.Α. προξένησε τὸν πρόωρον καὶ ἀπροσδόκητον θάνατον τοῦ διακεκριμένου Ἑλλήνος οἰκονομολόγου Γεωργίου Ἰωάν. Μαλάνου, σὲ ἡλικίαν μόλις 42 ἐτῶν. Ὁ θάνατός του ἐστέρησε τὴν ἐπιστήμην ἀπὸ ἑνα ἀπὸ τοὺς περισσότερον ἐνθέρμους λειτουργούς της καὶ ὑπῆρξε πλῆγμα δι' ἄλλους ἐμᾶς τοὺς συναδέλφους καὶ φίλους του, τόσο στὴν Ἑλλάδα ὅσο καὶ στὴν Ἀμερικὴ, ὅπου περισσότερο ἀνεδείχθη καὶ ἔδρασε.

Ὁ Γ. Μαλάνος ἐγεννήθη στὰς 13 Αὐγούστου 1919 στὴν Ἀθήνα ὅπου ἐτελείωσε τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του. Τὸ 1937 ἐνεγράφη στὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἀφοῦ ἐφοίτησε ἐπὶ τρία χρόνια στὴν Νομικὴν Σχολὴν, ἀπεφάσισε νὰ εἰδικευθῆ εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιστήμην. Δι' αὐτό, τὸ 1939 ἐπῆγε εἰς Η.Π.Α. ὅπου ἀρχικὰ ἐφοίτησε στὸ Πανεπιστήμιον τῆς Κολούμπια καὶ στὸ Διεθνὲς Ἀμερικανικὸ Πανεπιστήμιον. Κατόπι, μετεγράφη στὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μαϊάμι, ἀπὸ ὅπου ἔλαβε τὸ 1942 τὸ πτυχίον «Bachelor of Science» εἰς τὴν Διοίκησιν τῶν Ἐπιχειρήσεων. Κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς πανεπιστημιακῆς τοῦ φοιτήσεως, ἐδίδαξε Λογιστικὴν, ὡς Βοηθὸς Καθηγητοῦ (1941-42).

Ἡ ἐπιτυχία τῶν σπουδῶν του τοῦ ἐξασφάλισε ταυτόχρονα δύο ὑποτροφίας περαιτέρω σπουδῶν στὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Χάρβαρντ (ὑποτροφίες Φουτρίδη καὶ Χριστοφόρου Wald). Ἀπὸ τότε εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ παρακολουθήσῃ καθηγητὰς διεθνῶν κύρους καὶ νὰ ἀναδειχθῆ τόσον, ὥστε τρεῖς ἀπὸ αὐτούς, οἱ A. P. Usher, W. W. Leontief καὶ J. A. Schumpeter νὰ τὸν προσλάβουν ὡς βοηθὸ μέχρι τὸ τέλος τῆς φοιτήσεώς του. Ἔτσι, τὸ 1944 ἔλαβε τὸ ἀνώτατον πτυχίον «Master of Arts» καὶ τὸ 1946 τὸ διδακτορικὸν του δίπλωμα. Ἡ ἐπὶ διδακτορικῇ διατριβῇ του ἀνεφέρετο στὴν ἐξέλιξιν τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς θεωρίας.

Τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1946-47 ἐδίδαξε γενικὰς ἀρχὰς τῆς οἰκονομικῆς καὶ στατιστικῆς ὡς Ἐπιμελητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μιννεσότα. Ἀκολούθως ἐπεδίωξε καὶ ἐπέτυχεν νὰ τοποθετηθῆ εἰς Ἀθήνας ὡς Οἰκονομικὸς Σύμβουλος τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς Οἰκονομικῆς Συνεργα-
«ΑΡΧΕΙΟΝ» Δ. Ε. Καλιτσουάκη, Τόμ. 42ος (1962), Τελὸς Δ'

σίας, την θέσιν δὲ αὐτὴν διετήρησε ἕως τὸ 1949. Κατὰ τὰ δύο αὐτὰ ἔτη συνέταξε πολλὰς ἐκθέσεις ἐπὶ τῆς πρό-καὶ μεταπολεμικῆς δραστηριότητος ὠρισμένων κλάδων τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας, αἱ ὁποῖαι ἀπετέλεσαν τὴν βᾶσιν πολλῶν σχετικῶν δημοσιευμάτων τῆς UNRRA. Τὸ 1949 ἐπέστρεψε εἰς τὰς Η.Π.Α. ὅπου ἐξελέγη Ἐκτακτος Καθηγητὴς τῆς Οἰκονομικῆς ἐν τῷ Πανεπιστήμιῳ τοῦ Μαϊάμι. Ἐκεῖ ἐδίδαξε 7 χρόνια οἰκονομικὴν θεωρίαν, ἱστορικὴν οἰκονομικῶν θεωριῶν καὶ κυκλικὰς διακυμάνσεις.

Τὸ 1956 τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἀτλάντα Γεωργίας τὸν ἐξέλεξε Τακτικὸν Καθηγητὴ τῆς ἑδρας τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, ὅπου ἀπὸ τὸ ἐπόμενον ἔτος τοῦ ἀνέθεσαν τὴν Κοσμητεία τοῦ Τμήματος τῆς Οἰκονομικῆς, ἰδιότητες τὰς ὁποῖας διετήρησε ἀξία μέχρι τὸν θάνατόν του. Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἀτλάντα ἔδωσε στὸν Μαλάνο ἀδεια ἀπουσίας γιὰ ὁλόκληρον τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1960-1961, γιὰ νὰ ἐπισκεφθῆ καὶ πάλιν τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ μελετήσῃ τὴν οἰκονομία τῆς. Πράγματι, ὁ Μαλάνος κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1960-61 ἐργάσθηκε ἐντατικὰ γιὰ τὴν συγκέντρωσιν, ἐπιλογὴν καὶ ἐπεξεργασίαν τοῦ ἀναγκαίου στατιστικοῦ καὶ γενικώτερου πληροφοριακοῦ ὕλικου. Συγχρόνως ἀνέλαβε νὰ διδάξῃ Οἰκονομικὴ ἐν τῷ Πανεπιστήμιῳ Ἀθηνῶν καὶ ἔκανε καὶ μιὰ ἐνδιαφέρουσα ἀνακοίνωσιν οἰκονομετρικοῦ περιεχομένου εἰς τὰ Μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, τῆς ὁποίας ἦταν τακτικὸν Μέλος. (Βλ. Ἀνακοινώσεις Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν 1960/61).

Στὶς ἀρχὰς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1961-62, ἐπέστρεψε ἐν τῷ Πανεπιστήμιῳ τῆς Γεωργίας καὶ παράλληλα πρὸς τὰ καθήκοντά του τοῦ Καθηγητοῦ καὶ Κοσμητοροῦ ἀνέλαβε τὴν συγγραφὴν μελέτης διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Οἰκονομίαν, μὲ βᾶσιν τὸ ὕλικόν ποῦ εἶχε συγκεντρώσει, καὶ ἀκόμη μιᾶς οἰκονομικο-μαθηματικῆς μελέτης μακρο-καὶ μικρο-οἰκονομικῶν προβλημάτων.

Τέλος, τὸν μῆνα τοῦ θανάτου του, ἐξεδόθη ἀπὸ τὸν οἶκον Lippincott τὸ διδακτικὸν ἔργον του μὲ τὸν τίτλον «Intermediate Economic Theory», ποῦ μαρτυρεῖ τὸν σημαντικὸν βαθμὸν τῆς καταρτίσεως καὶ τῆς διδακτικῆς του πείρας. Εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ πραγματοποιεῖται δεξιότεχνικώτατα ἡ σύνθεσις τῶν νεωτέρων ρευμάτων εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐπιστήμην, μὲ τὴν ἱστορικὴν παράδοσιν. Ὁ Μαλάνος κατ'ὀρθωσεν μὲ ζῆλον καὶ βαθύνοιαν, νὰ ἐπισημάνῃ διὰ τὸν ἀναγνώστην του τὰ μέρη ἐκεῖνα τῆς τεχνικῆς τῶν συγχρόνων μεθόδων, τὰ ὁποῖα ἔχουν καὶ θεωρητικὴν σκοπιμότητα καὶ πρακτικὴν ὑπεροχὴν. Θὰ ἦταν εὐχῆς ἔργον ἂν ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν ἀπεφάσιζε τὴν μετάφρασιν καὶ τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ τοῦ ἔργου ἐν ἑλληνικῇ, γιὰ νὰ ὠφεληθῆ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ οἰκονομικὴ παιδεία ἀπὸ τὰ μεγάλα πλεονεκτήματα ποῦ αὐτὸ τὸ ἔργο συγκεντρώνει.

ΑΝΔΡ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ